

מ"ת 25166/07 - אבי רוחן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 15-07-25166 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן
ה המבקש אבי רוחן
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

רקע דיני קצר

בhalicim קודמים ורבים בעניינו של המבקש פורטו עובדות כתוב האישום, המיחס לבקשתם מעורבות ארבעה אישומים, והחלטות קודמות בעניין מעצרו. כך פורטו אלה בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט י' וילנאר) שניתנה לאחרונה במסגרת בש"פ 4702/19 ביום 25.7.19:

"בתמצית אצין כי ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיב ו-17 נאשמים נוספים (להלן: הנאים הנוספים) כתוב אישום המיחס להם שורה של עבירות אשר בוצעו במסגרת ארגון פשיעה בינלאומי, בפרט רחבה ייקף שזכה לכינוי "פרשה 512". במסגרת כתוב האישום ייחסו למשיב עבירות של ניהול ומימון פעילות בארגון פשיעה, שלוש עבירות רצח, עבירות של חבלה בכוננה מחדרה במסגרת ארגון פשיעה, עבירות אלימות וכן עבירות סמיים ועבירות מס (לפיווט אודות האישומים האמורים ראו: בש"פ 3789/18). יצוין כי ביום 13.11.2016 אישר בית המשפט המחוזי את הגרסה המתוקנת של כתוב האישום, הכולת רשימה נוספת של עדי תביעה.

בד בבד עם הגשת כתוב האישום, הגיעה המדינה, היא המבקשת בענייננו (להלן: המדינה), בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. המשיב שהה באotta עת במאסר בשל הרשעתו בתיק אחר, ומשכן הסכים למעצרו עד תום ההליכים. לקראת תום תקופת מאסרו הגיע המשיב בקשה לקיום דיון בבקשת למעצרו עד תום

ההיליכים, וביום 11.1.2017 הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. ערך שהגיש הנאשם על החלטת האמורה נדחה (ראו: בש"פ 537/17). עוד יזכיר כי הנאשם הגיע מעת לעת בקשות שונות לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההיליכים, אשר נדחו בבית המשפט המחויז, וערירים שהגיש הנאשם על חלק מן ההחלטה הללו נדחו אף הם (ראו: בש"פ 17/17; בש"פ 18/18; 3789).

במשך לכך, בית משפט זה הורה על הארכת מעצרו של הנאשם, לעיתים בהסכמה ולעתים שלא בהסכמה (ראו: בש"פ 2865/16; בש"פ 6623/16; בש"פ 7912/16; בש"פ 70/17; בש"פ 1916/18; בש"פ 5008/17; בש"פ 2853/17; בש"פ 6518/18; בש"פ 2947/18 ו-בש"פ 938/19).

לאחר שחלו עיכובים שונים בניהול התקיק, בין היתר בשל היקף הרחב של האישומים ושל חומרוי החקירה, החלה שמיית הראיות ביום 5.2.2017. מאז התקיימו עשרות רבות של דיוני הוכחות, וביום 23.10.2018 הסתיימה פרשת התביעה לאחר שנשמעו 72 עדינים. ביום 16.12.2018 החלה פרשת ההגנה, ועד כה נשמעו עדויותיהם של כל 18 הנאשמים בתיק".

על פי החלטת בית המשפט העליון בש"פ 4702/19 הנזכר לעיל, הוארך מעצרו של המבוקש ב- 150 ימים נוספים החל מיום 19.7.19, ולמעשה עד ליום 19.12.19.

ביום 5.12.19 הוגשה התביעה הנוכחית לעיון חוזר במסגרתה עותר המבוקש לשחררו למעצר בבית מלא בפיקוח ערבים, לאחר שהוא נתן במעצר מאחורי סורג ובריח למעלה מארבע שנים.

דין בבקשת התקיים לפני ביום 19.12.19.

טיעוני בא כוח המבוקש

לטענת בא כוח המבוקש עדותם של שני עדי הגנה: Tân'ץ (בדימוס) מר סימון פרי (להלן: "tan'etz peri") ומר יהודה מטטוב (להלן: "מטטוב") מוכיחים את טענת המבוקש כי איןנו מעורב בהנחת מטען החבלה כמתואר באישום הרביעי, ומחלישים לפיקח את התשתית הראיתית העומדת בבסיס ההחלטה על מעצרו.

בא כוח המבוקש הפנה לסעיף 15 בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט י' עמית) במסגרת בש"פ 19/938, 1446/19 (החלטה מיום 16.4.19), כדלקמן:

"לטענת רוחן, המטען התקול הונח בציג'ינג' ביהודה הלוי עוד לפני נסיעתו לבלגיה, ולכן מעורבותו המוחחת באישום זה, אינה מעלה ואין מוריידה, מאחר שבכל מקרה המטען כבר הונח ותווקן לאחר מכן.
לטענה זו יש משקל של ממש. ברם, אני סבור כי עלה בידו של רוחן להראות בשלב זה כי

אכן כך היה. הטענה מבוססת על חישוב לאחרור והנחות היפותטיות לגבי הזמן שנדרש לה.צ. להכין את המטען. אלא שמדוברו של עד המדינה ה.צ. עולה כי כל תקופת המנתנה, כולל התקון של המטען התקול, הסתכמה בשבועיים-שלושה, דהיינו, תקופה שמתחלפת לכאהר לאחר הנסיעה לבלגיה. כך עולה גם מכתב האישום שהוגש נגד ה.צ. ובנו א.צ. במסגרת הסכמי עד המדינה - בסעיף 2 לכתב האישום נגד א.צ. נכתב כי "בשלבי נובמבר-ראשית דצמבר שנת 2003" סייע לאביו בכך לשמור מחוץ לbijto עם עד המדינה י.מ. כאשר הלה הכין את המטען".

בא כוח המבוקש טען כי לאחר עדותו של תנ"צ פרי, אשר גיס את עד המדינה י.מ, עולה באופן שאינו משתמע כי גרסתו של י.מ היא גרסה כבושא וסקירת וכי גרסתו האמיתית היא זו העולה מדבריו הדוחות שכתב תנ"צ פרי לאחר תשאל שערך ל- י.מ- ת/1291, 1292, ת/1293. בתוך כך נטען כי עדותו של תנ"צ פרי מבססת טענות המבוקש כי לא הכיר ולא ניהל קשר עם ה.צ אשר הכין את המטען ועם בנו א.צ אשר איבטח אותו וסייע י.מ ברכישת לבנות החבלה, כי שכ פועל על פי הוראותיו של מшиб 1 (להלן: "אברג'יל") ללא קשר לבקשתו, כי בטרם נסיעתו של המבוקש לבלגיה המשיך ש.כ בניסיונו לגורם למותו של רוזנטstein ללא כל קשר לבקשתו, כי המטען היה מוכן לפניו ונסיעתו של המבוקש לבלגיה ולא קשור אליו וכי המטען התקול הונח סביב יום 10.11.03 ובטרם נסיעתו "האונלאה" של המבוקש לבלגיה. בהקשר זה טען בא כוח המבוקש לקיומה של "ראית זhab" היא מוצגת ת/1710 המתעד שיחפה שהתקיימה ביום 24.7.03 בין אברג'יל לבין "אריק" בה מורה הראשון לשני להמשיך בניסיונות החיסול.

באשר לעדותו של מטובי, טען בא כוח המבוקש כי הלה העיד באומץ כי נכח בפגישה בבריסל וכי לא עלתה שיחה בין אברג'יל לבין האחרים במסגרת ביקש אברג'יל כסף עבור הפגיעה ברוזנטstein, כי השיחה בין אברג'יל לבין י.א נסובה על עסקת יהלומים, וכי אברג'יל שוחח עם ש.כ ביחידות במשך כשלוש שעות וכן שוחח עם א.ג ביחידות מוביל שהmobksh נועד באותו שיחות.

בטיעונו שבעל פה שב בא כוח המבוקש ומינה את הראיות אשר, לשיטתו, תומכות בטענת ההגנה כי התכנית לחיסולו של רוזנטstein נקבעה עוד קודם לכן בבקשתו של המבוקש לבלגיה, כי נעשו ניסיונות חיסול ואף הונח מטען תקול עוד קודם לכן לנטיעתו האמורה. כשנשאל בא כוח המבוקש מה מתרחש דברי י.מ לתנ"צ פרי מרקע את הראיות, השיב כי ה.צ הכין את המטען המתווך ומסרו 14 ימים לאחר שהוחזר לטיקון וכי בכך יש הוכחה חד משמעית שיש להעדיף את עדותו של תנ"צ פרי שלא המטען שהונח ברחוב יהודה הלוי, במועד בו היה המבוקש בארץ שכן לו כל קשר למעורבים בהכנות המטען ובהנחתו.

בא כוח המבוקש טען כי גם חלוף הזמן ומצורו הרפואי של המבוקש מצטברים לחולשה הריאיתית בדבר מעורבותו של המבוקש ברצח, המבוססת הרבה יותר מספק סביר, ולפיכך לא קיימת עוד הצדקה להמשך מעצרו של המבוקש.

טייעוני בא כוח המשיבה

באת כוח המשיבה טענה כי לא חל כל מהפך דרמטי בתשתית הראיתית המצדיקה אף היום את המשך מעצרו של המבוקש לאחרורי סורג ובריה. בתרור כך טענה באת כוח המשיבה כי תנ"צ פרע דו"ח חות בהן תיאר תשאול שערר ל-י.מ בשנת 2007, קודם לחקירתו של העד בשנים 2008, 2012 ו- 2015, וכי טענת הסניגור מבקשת למעשה להתעלם מחקריות העד ומעדותו בבית המשפט המתישבת עם עדותם של עדי מדינה נוספים ולהסתמך על אמרות של העד בתשאול ראשוני.

דין והכרעה

השאלת העומדת להכרעה היא - האם עדויות עדי הגנה אליו מפנה בא כוח המבוקש מהוות עדויות מזוכת, הווה אומר- האם מדובר בעדויות המחוללות מהפך דרמטי בתשתית הראיתית בבחינת CORSUM ממשי בסיסי ההרשעה של המבוקש בעבירות המיחסות לו במסגרת האישום הרביעי?

בא כוח המבוקש טוען כי הגנתו של המבוקש, דהינו- טענותיו כי לא היה מעורב בניסיון הרצח של רוזנשטיין כמתואר באישום הרביעי, כמו גם שלא היה מעורב בניסיונות רצח קודמים, וכי המטען התקול הונח לפני נסיעתו לבלגיה ולא קשור למפגש בבלגיה, לשם נסע כדי לבנות ולהשתמש בסמים - נתמכת בעדותם של שני עדי הגנה- תנ"צ פרע ומטרוב, וכי מידתה של התਮיכה הראיתית להגנה מחלישה את התשתית הראיתית המרשעה על פי פרשנת התביעה.

על תוכן הפגישה המפלילה בבלגיה קיימות עדויות של עדי מדינה: ש.כ, א.ג על כי עסקה הפגישה בתכנית החיסול, במקום למיושה ובאופן מיומנה. על עדויותיהם של שניים אלה נאמר בבש"פ 3789/18 (כב' השופט י' אלרון) ביום :4.6.18

"עדי המדינה ש.כ, א.ג חזרו בעדותם בבית המשפט על גרסאותיהם המוקדמות, ומשכך גרסאות אלה לא רק שלא CORSUM, אלא עוגנו באמצעות עדות והפכו מראות לכואrhoות לראיות של ממש".

בבש"פ 938/19 הנזכר לעיל נאמר:

"עד המדינה א.ג. מתואר על ידי התביעה כאיש הכספי של רוחן. עד המדינה ש.כ. מתואר על ידי התביעה כקצין המבצעים של ההתקשרות ביוזדה הלוי, וכמי שאליו הועברה המשימה לאחר שינוי בן סימון עזב את הארץ בעקבות ההתקשרות בפלומר. מהشيخה בין אברג'יל לבין רוחן עולה כי כאשר אברג'יל אומר לו בשיחה ביניהם מיום 14.11.2003 "תביא את הקורת שלי", רוחן יודע שהכוונה לעד המדינה ש.כ.

יש להניח כי ש.כ. לא הגיע לבלגיה סתום כך, אלא לאחר שרוחן אמר לו להגיע לבלגיה. אזכור כי השניים הגיעו יחדיו באותו מtos יחד עם עד המדינה א.ג., בבחינת היטוסו שלושה יחדיו לבריסל בלתי אם נועד. למרות זאת, לטענת רוחן, הוא אפילו לא ידע על כך שעד

המדינה ש.כ. היה על המטוס. דומה כי רוחן מנסה להרחק עצמו מש.כ. ובדרך זו להרחק עצמו מהפגישה בבריסל, לשם הגיון לגורסתו, בהזמנתו של אברג'יל כדי לבנות. בנוסף, כפי שועלה מחקירתו הנגדית של רוחן, הוא עמד בקשר עם ש.כ. יומיים לפני ביצוע ניסיון החיסול (עמ' 8392 לפרטוקול). מטעם זה, אף איני מיחס חשיבות לטענת רוחן כי א.ג. - שבכתב האישום כנגדו במסגרת הסכם עד מדינה, טוען כי מסר את הכסף לש.כ. ביום 3.12.2003 - לא היה באותו תאריך בארץ. החשוב לעניינו הוא שא.ג. מסר בזמן כלשהו את הכסף לש.כ., במצבו של רוחן, על מנת למן את התנקשות בהודה הלוי.

محكירתו הנגדית של רוחן (עמ' 8386-8384 לפרטוקול) עולה כי הוא נihil בתקופה הרלוונטית 6 שיחות עם י.מ. (מי שאבטח את ה.צ. יצרן המטענים, מי שהסתלק לחו"ל בלילה שלאחר הנחת המטען המתוקן), על אף שלטענתו הוא לא מכיר את י.מ. כלל. לרוחן לא הייתה תשובה לתמייה זו במהלך חקירתו הנגדית".

הנה כי כן, מעורבותו של המבוקש במiosis לו במסגרת האישום הרביעי נתמכת בעדויות עד' מדינה אשר חזרו על גרסאותיהם בבית המשפט. אני סבור כי אין בעדויות שני עדי ההגנה אליהן הפנה בא כוח המבוקש לייצר סתייה חזיתית מובהקת כשיטת הסניגור ובוואדי שאין בהן לייצר شيئا' ממשי בראיות. באשר להפניה אל עדותו של תנ"ץ פרי טען הסניגור טענה כללית כאשר שב על טיעון קודם לפיו לבקשת לא הייתה מעורבות ישירה בהכנת המטען ובהנחתו. עינתי בשלושת זו"חות התשאול הראשוני שערך תנ"ץ פרי ל- י.מ ולא מצאתו כי יש בהם לבסס את אשר הבטיח הסניגור. מכל מקום, כפי שהובחר לעיל וכפי שיבחר שוב להלן ובמהמשך הדברים, מעורבותו של המבוקש באישום הרביעי מלאינה מבוססת על הוכנת המטען והනחתו. באשר להפניה אל עדותו של מטבוב הרי שעלה פי הנטען בדבר תוכנה של העדות, אין בה להציג משקל מכריע כנגד העדויות המפלילות. כפי שטענה באת כוח המשيبة, הערכת מהימנותם ומשקלן של עדויות אלה למול אלה היא עניין לבית המשפט היושב בתיק העיקרי. לצורך הדיון בהליך דן, אני סבור כי אין בעדויות ההגנה שנשמעו לאחרונה לבסס עילה לעיוון חוזר.

לא ניתן שלא להבחן בניסיונותיו החוזרים ונשנים של בא כוח המבוקש לבסס בטענות חוזרות ונשנות לעיוון חוזר על אותן טענות בדיקך, בדבר אי מעורבותו של המבוקש בניסיונות התנקשות קודמים ברוזנטstein ואיל מעורבותו בהכנת המטען ובהנחתו בהודה הלוי. אלא שמדובר בניסיונות המתעלמים באופן מגמתי ממהותה של מעורבותו הנטענת של המבוקש באישום הרביעי - כמו שהוא שותף לקשר הרצח ופועל למימונה וכן מהאישומים הננספים המזוהים לו, המבוססים, ככלעצם, עלילות מעוצר.

בקשר זה יש להפנות במיוחד לדברי בית המשפט העליון (כב' השופט י' עמית) בבש"פ 938/19 (פסקה 19) הנזכר לעיל:

"על פי כתוב האישום, בפגש בבלגיה ערך אברג'יל כי רוזנטstein מגיע בקביעות לצ'ינגי' ברחווב יהודה הלוי והורה לקושרים, וביניהם רוחן, להעביר לידי כסף למימון החיסול. באחד המפגשים אמר נאשם 1 [אברג'יל - י"ע] לנוכחים, כי עם הגעתם ארצה, ימסור א.ג. על דעת הנאשם 2 [רוחן - י"ע], ל-ש.כ. כסף מזמין למימון החיסול". מכאן ואילך מתאר

האישום הרביעי את מכלול הפעולות שנעשו כהכנה לחיסולו של רוזנשטיין, כאשר רוחן מזוכר רק בסעיף 7 לאיושם זה: "בהתאם להוראות הנאשם 1 ועל דעת הנאשם 2, פגש א.ג. את ש.כ. [...] ומסר לו סך של כ-60,000aira בمخומן לצורך קידום תכנית החיסול". מכאן ואילך מתאר האישום הרביעי שורה של פעולות לקידום ניסיון ההתקשות, לרבות הכנת המטען, הנחתו, נטילתנו חזרה לאחר שהתרברר כי המטען תקין, והנחתו פעם נוספת. בכלל אותן פעולות מעורבים ה.צ. (מכין המטען), ש.כ., י.מ. ודמיות נוספת, אך שמו של רוחן נפקד מכל אותן פעולות.

ה גם שהגענו למסקנה כי הבקשה לעION חזרה אינה מוגלה מהפן דרמטי בתמונה הראיתית, התמונה הכללית שמצוירת בשלב זה לגבי רוחן, על פי כתוב הנאשם עצמו היא ככללו: רוחן לא היה מעורב בהתקשות בפלומר בחודש יוני 2003; רוחן לא היה מעורב בניסיונות ההתקשות ברוזנשטיין בחודש ספטמבר 2003 (כפי שעולה מכתבו הנאשם שהוגש בפרשנה נגד גדי אבוטבול, אברהם אברג'יל ומשה ברדוגו); רוחן היה מעורב בהתקשות ביודה הליי כמו שתנתן ברכתו למהלך וכמי שהעביר כסף למימון ההתקשות. אין ראיות למעורבותו בשלבים המבצעיים שלאחר מכן, קרי, בהכנת המטען ולהטמנתו. מכאן, שאין להוציא מכלל אפשרות כי רוחן יורשע "רק" בסיווע לרצח (3 X) אך לא מבצע עיקרי של עבירות הרצח (X) (ולטענו של רוחן אף קיימת אפשרות כי יורשע בקשרו קשור לביצוע פשע בלבד).

...

ההתקשות ביודה הליי היא פרשה "כבדה" בפני עצמה, וגם עבירה של סיוע לרצח " בלבד" היא עבירה שנמצאת ברף גבוהה ביותר בסולם העבירות, נוכחות התוצאה הקשה של קיפוח חיותם של שלושה עובי אוורה ופצעיהם של עשרות אחרים. אין צורך להרחיב הדיבור על המסתוכנות הנובעת מהעבירה על תוכואותיה הקשות. בנוסף, וכןណב נסף של מסוכנות, זה הזמן להזכיר שוב את אישום מס' 1 אשר מיחס לרוחן מעמד של מנהל וממן פעילות בארגון פשיעה. זאת, כדי שעמד בראש קבוצה עברינית אשר חברה לארגון הפשעה של אברג'יל, וביצעה במסגרת הארגון פעילות פלילית בתחום הסמים, הלבנת הון ואלימות, ומימנה במישרין או בעקיפין את פעילותם הפלילית של הארגון.

לכל אלה נוסיף את עבורי הפלילי המכבד של רוחן הכול הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים, הימורים ושוד, וסחיטה בכוח ובאיומים - עבירות בגין ריצה מסרים בפועל; את החומר המודיעיני אשר מחזק את תමונת המסוכנות (ambil שנעלם מעיני כי ברג'יל אין בית המשפט נדרש לחומר חסוי בהליך מעוצר); ואת החשש האינהרנטי להימלטות בעבירות כגון דא, נוכחות העונש הכבד הצפוי לו במקרה יורשע".

לנוכח האמור לעיל, אני קובע אףוא כי לא הוכח קרוסם מהותי בראיות.

בהינתן כך ולnocח עבורי הפלילי, אני קובע כי מסוכנותו של המבוקש נוכחה האישומים המוחשיים לו, אשר פרט לאישום הרביעי כוללים ניהול ומימון ארגון פשיעה כמתואר באישום הראשון ומעורבות בעבירות יצוא, יבוא וסחר בסמים מסוכנים כמתואר באישום וכן עבורי הפלילי נותרה עדין בעוצמה גבוהה.

כמו כן אין להתעלם מקיומו של חשש ממשי כי המבוקש ימלט מן הדין, ובענין זה אני מפנה לאמור בפסקה 12 בבש"פ
4702/19.

אני סבור כי עילות המעצר הקיימות אינן הולמות חלופת מעצר, אף לא משומן חלוף הזמן ומשום מצבו הרפואי של המבוקש המצרי מעקב.

אני דוחה את הבקשה לעיון חזרה.

המציאות תעביר החלטתי זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תש"פ, 24 דצמבר 2019, בהעדך
הצדדים.